

# SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

## THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 154

### De geprofeteerde terugkeer van Israël

Waar de naam 'Israël' in deze studie is gebruikt, wordt bedoeld op de directe afstammelingen van Abraham (Gen. 12:1-3), door Isaäk (Gen. 17:19; 21:12; Rom. 9:7 en Hebr. 11:18) en vervolgens door Jacob (Gen. 28:13), wiens naam is gewijzigd in Israël (Gen. 32:28). Jacob werd vader van twaalf jongens die hoofd werden van twaalf families, die alle uitgroeiden tot een stam en deze vormen met hun afstammelingen 'het zaad van Abraham' aan wie God bepaalde waardevolle beloften heeft gedaan (Gal. 3:16).

Deze beloften, tezamen met de verbonden, waren erfelijk en zij worden onverminderd doorgegeven aan de rechtmatige erfgenamen totdat zij geheel zijn vervuld. Als antwoord op de vraag: 'wie behoort het land Palestina toe?' kan dus maar één eerlijk antwoord worden gegeven. Het behoort toe aan hen aan wie het was beloofd, aan het zaad (de afstammelingen) van Abraham. Zij moeten als ondeelbare eenheid het land van God ontvangen, omdat God niet gezegd heeft 'den zaden, als van velen; maar als van één' (Gal. 3:16, St.Vert.). En de enige manier waarop de afstammelingen van Abraham ooit kunnen worden verenigd, is in de Messias (Christus). Zoals Paulus heeft gezegd tot hen die 'van nature Joden' zijn (Gal. 2:15): 'indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen' (Gal. 3:29).

God is de Enige Die deze eenheid kan bewerken. En dat zal gebeuren en werkelijkheid worden als Hij aan de nakomelingen van Abraham 'één hart' geeft en 'één geest.' Dat is iets wat Hij herhaaldelijk heeft gezegd dat Hij zal doen (Ezech. 11:19,20; 36:26; Jer. 24:6,7).

Velen die lichtvaardig spreken over de onvoorwaardelijke beloften van God schijnen niet te weten wat Hij aan het zaad van Abraham heeft

beloofd betreffende hun herstel en de terugkeer naar het land dat Hij aan Israël had beloofd. Door de profeet Jeremia heeft Hij laten weten:

Ik zal mijn oog op hen slaan, ten goede, en Ik zal hen naar dit land doen terugkeren; Ik zal hen bouwen en niet afbreken, hen planten en niet uitrukken; Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen, dat Ik de HERE ben, en zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn, wanneer zij zich van ganser harte tot Mij bekeren (Jer. 24:6,7).

In de hele geschiedenis van Israël, vanaf de dagen van Jeremia tot op de huidige dag, is er niets dat op welke wijze dan ook eerlijk uitgelegd kan worden als de vervulling van deze profetie. Er vindt tegenwoordig ook niets plaats dat wijst op de vervulling van de beloften die God in deze woorden heeft gegeven. In de drieënzestig jaar van mijn leven als christen die ik alle heb gebruikt om het Woord van God ijverig te bestuderen, heb ik voortdurend gehoord over het herstel van Israël in hun oude land, terwijl zij nog ongelovig zijn. Dat wordt de terugkeer van de Joden naar Palestina genoemd, een gebeurtenis waarvan men zegt dat daarover is geprofeteerd in het Oude Testament. Hoewel ik vast en zeker geloof dat de Bijbel spreekt over de toekomstige terugkeer, het herstel en de vestiging van Israël, geloof ik niet dat er ook maar iets van wat er sinds de Balfour Declaration in 1917 met het Joodse volk is gebeurd, te maken heeft met de Bijbelse profetieën over hun terugkeer.

De terugkeer, het herstel en de bekering van het zaad van Abraham zullen pas plaatsvinden nadat God de heerschappij over de hele wereld en haar inwoners heeft aanvaard, dat wil zeggen, nadat het koninkrijk (bestuur) van God een positieve werkelijkheid is geworden op aarde. Totdat dit plaatsvindt, zal het land Israël in dezelfde erbarmelijke omstandigheden verkeren waarin het tegenwoordig verkeert, totdat God op een bovennatuurlijke wijze optreedt om deze nood te verlichten. Zoals Jesaja heeft verklaard: 'om het akkerland van mijn volk, waar doornen en distelen opschieten, ja om al de huizen van vermaak in de uitgelaten veste' (Jes. 32:13).

Aangezien deze doornen en distelen letterlijk zijn, omdat Israël een onbeduidend land is dat voortdurend ontgonnen moet worden om te voorkomen dat het overwoekerd wordt door ongewenste vegetatie, worden deze woorden ook metaforisch gebruikt voor kwaadaardige en slechte mensen die voortdurend in de weer zijn.

De beroerde omstandigheden waarover Jesaja heeft gesproken, zijn tot op de dag van vandaag blijven voortbestaan, ondanks alles wat gedaan is om zich daarvan te ontdoen, zoals een oplettende waarnemer heeft geschreven in de *Los Angeles Times* van 3 maart 1982:

Een stille tegenstander, veel dodelijker dan alle Arabische legers van het Midden-Oosten bij elkaar, vernietigt langzamerhand de staat Israël van binnenuit. Om het maar onomwonden te zeggen: er is een constante stroom van verbazingwekkend veel Israëlieten die Israël verlaten voor een meer vreedzaam en aangenaam leven in de Verenigde Staten en andere ontwikkelde westerse landen.

Een niet gepubliceerd rapport van het Jewish Agency in 1982 schat dat wel 400.000 Israëlieten hun bestaan in Israël hebben verruild voor een aangenamer verblijf in de Verenigde Staten. Daarnaast zijn duizenden vertrokken naar de betrekkelijke veiligheid en welvaart van Frankrijk, Canada, Zuid-Afrika en zelfs West-Duitsland.

Nadat hij uitgebreide bezoeken had gebracht aan Israëlische emigranten in de Verenigde Staten, is de directeur van het Jewish Agency naar Jeruzalem teruggekeerd met een rapport van 60 pagina's waarin de voornaamste redenen vermeld staan voor deze omgekeerde exodus. Zijn rapport staat vol met cynische beschouwingen over 'de voortdurende staat van oorlog' en 'een voortdurende teruggang in de kwaliteit van het leven.' Het lijkt erop dat hij weinig hoop had dat deze emigranten ooit weer als kolonisten terug zouden keren naar het Joodse thuisland.

De Palestijnen in die omgeving zijn absoluut niet verbaasd over deze hedonistische beweegredenen van de moderne Israëlieten. De Palestijnen beweren dat meer dan duizend jaar geleden de Arabieren in die omgeving hebben leren leven binnen de beperkte economische grenzen die door het onbetekenende land Palestina zijn gesteld. Zij gaan ervan uit dat de moderne Israëlieten uiteindelijk uitgeput zullen raken door de voortdurende oorlogsdreiging, de inflatie en de steeds lagere levensstandaard naar westerse maatstaven.

Halverwege de volgende eeuw, beweren sommige Palestijnen, zullen de Israëlische dromen van de 20<sup>e</sup> eeuw begraven zijn onder een nieuwe laag fijn stof van Middenoosterse Oudheid. Ligt er een nieuwe diaspora in het verschiet?

Aangezien ik woon in een gebied waar binnen een straal van 3 kilometer van mijn woning meer dan 20 Joodse synagogen staan, was ik af en toe in de gelegenheid om wat opmerkingen in het artikel na te trekken en ik geloof dat er een betrouwbare weergave in gegeven is over het wegwijnen van Israël. Het blijkt dat doornen en distelen, zowel letterlijk als figuurlijk (menselijk en plantaardig) het land sinds de dagen van Jesaja hebben gekarakteriseerd. En dit ongewenste en ongewilde geeft nog steeds het karakter aan het Israël van onze tijd.

Maar zal dat altijd zo blijven? Zal deze toestand zich voor altijd blijven voordoen? Absoluut niet, zegt Jesaja! Maar wanneer zal er een einde aan komen en waardoor zal dat gebeuren? We slaan Jesaja op om het antwoord te vinden:

Totdat over ons uitgestort wordt de Geest uit den hoge. Dan wordt de woestijn een gaarde en de gaarde gelijkt een woud (Jes. 32:15).

We hebben al eerder in deze studies naar voren gebracht dat één van de dingen die God zal doen in verband met Zijn koninkrijk (heerschappij) die op deze aarde komt, het uitstorten van Zijn Geest over alle vlees (Joël 2:28; Hand. 2:17) is. 'Alle vlees' kan niets minder zijn dan elk menselijk wezen op deze aarde. Dat wordt niet gedaan om allen te redden, omdat het niet Gods doel is hiermee allen te redden. Een hoeveelheid van Gods Geest zal worden uitgestort op 'alle vlees' om alle mensen in een positie van rekenschap en verantwoording te brengen tegenover de goddelijke heerschappij waaraan de mensheid dan onderworpen zal zijn.

Aangezien God met het schenken van Zijn Geest altijd een bepaald doel wil bereiken, zal ook het uitstorten van Zijn Geest over Israël, het zaad van Abraham, gebeuren met een duidelijke bedoeling. Dit zal tot gevolg hebben dat zij zich verenigen en identificeren zodat zij als eenheid het zaad (niet de zaden) van Abraham kunnen zijn en de beloften van God als zodanig kunnen ontvangen. Dat doel zien we duidelijk in de woorden: 'Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste' (Ezech. 11:19).

Vanaf de Balfour Declaration in 1917, waarin de minister van Buitenlandse Zaken, Arthur Balfour, publiekelijk uitgesproken heeft dat 'de regering van Hare Majesteit de vestiging van een thuis voor het Joodse volk in Palestina goedkeurt en zich grote inspanningen getroost om dat doel te bereiken...', hebben aanhangers van de bedeling leer elke activiteit van de Joden met betrekking tot Palestina aangegrepen om te verklaren dat dit een volgende stap is in de vervulling van de profetieën over de terugkeer en het herstel van Israël.

De climax was in 1967 toen Jeruzalem in de Zesdaagse Oorlog door Israël werd ingenomen. Deze gebeurtenis werd door John F. Walvoord, president van het Dallas Theological Seminary in een artikel over 'de verbazingwekkende opkomst van Israël' aangeduid als 'één van de opmerkelijkste vervullingen van de Bijbelse profetie sinds de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus.' Hierover moet ik zeggen dat ik, hoewel ik het Woord van God vanaf 1919 heb uitgeplozen, geen enkele profetie ken die een dergelijke gebeurtenis voorspelt. Deze bewering is echter door velen aanvaard en graag doorverteld.

Ten slotte heeft Hal Lindsay alles samengevat in het boek 'De planeet die aarde heette,' waarin hij met stelligheid beweert:

We hebben gezien hoe de actuele gebeurtenissen in elkaar grijpen op een manier die exact overeenkomt met de voorspelde gebeurtenissen. Israël is teruggekeerd naar Palestina en heeft de natie weer tot leven gewekt. Jeruzalem is in de macht van Israël gekomen. Rusland is tevoorschijn gekomen als de grote macht in het noorden en is de gezworen vijand van het herstelde Israël. De Arabieren verenigen zich in een gemeenschappelijke poging om Palestina onder leiding van Egypte te bevrijden... Het gebeurt. God brengt alles tezamen.

Daar ziet u het. De profetieën over de terugkeer van Israël zijn vervuld volgens meneer Lindsay. We worden evenwel nooit uitgenodigd eens een nadere blik te werpen op de profetieën die over de terugkeer van Israël spreken. Deze zijn van het toneel verdwenen en worden genegeerd, omdat zij niet uitkomen op de manier zoals meneer Lindsay en zijn vrienden zeggen dat zal gebeuren. We zullen eens naar één van deze profetieën kijken.

Daarom spreek: zo zegt de Here HERE: Ik zal u vergaderen uit de volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, en Ik zal u het land Israël geven; zij zullen daar komen en daaruit verwijderen al zijn afschuwelijkheden en al zijn gruwelen; Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste, en Ik zal het hart van steen uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven, opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden; zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn. Maar de wandel van hen die hun hart verpand hebben aan hun afschuwelijkheden en gruwelen, zal Ik op hun hoofd doen neerkomen, luidt het woord van de Here HERE (Ezech. 11:17-21).

Deze woorden zijn gericht tot 'het ganse huis Israëls in zijn geheel' (Ezech. 11:15). Deze profetie is nimmer vervuld en er is in de migraties, bewegingen en intriges van een beperkt aantal Joden niets dat met oprechtheid aangeduid kan worden als de vervulling ervan. Als wat er tegenwoordig in Palestina gebeurt de vervulling zou zijn van een profetie, wil iemand dan zo vriendelijk zijn exact aan te geven over welke profetie het dan gaat en ook hoe Ezechiël 11:17-21 dan in vervulling zal gaan? Ik leen de woorden van de Here Jezus bij mijn vraag:

Hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan, die zeggen, dat het aldus moet geschieden? (Matt. 26:54)